

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως: 36/2014
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΤ'
Συνεδρίαση της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2014

Σύνθεση:

Προεδρεύων: Ιωάννης Διονυσόπουλος, ως αρχαιότερος Νομικός Σύμβουλος του Τμήματος κωλυομένου του Προέδρου του Τμήματος.

Μέλη: Νικόλαος Μουδάτσος, Παρασκευάς Βαρελάς, Σπυρίδων Παπαγιαννόπουλος, Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Βασιλική Τύρου, Κουήν-Τακουή Χουρμουζιάν, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης και Αγγελική Καστανά, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Αγγελική Καστανά, Νομική Σύμβουλος του Κράτους.

Αριθμός Ερωτήματος: Υ.ΠΑΙ.Θ.Π.Α./ΔΙΟΙΚ/Α4/ΠΜΥ/ΕΠ105/18-1-2013 έγγραφο του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού/Γενική Γραμματεία Πολιτισμού/Γενική Δ/νση Διοικητικής Υποστήριξης/Διεύθυνση Διοικητικού/Τμήμα Διοίκησης Μόνιμου Προσωπικού, όπως αυτό συμπληρώθηκε με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΔΥ/ΔΙΟΙΚ/ΓΔΜΝ/192299/28335/23477/11949/11-11-2013 έγγραφο της ίδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται εάν δύναται να υποβάλει παραίτηση, από την υπηρεσία, η Σ.Δ., μόνιμη υπάλληλος με βαθμό Γ του κλάδου ΠΕ Αρχαιολόγων της Γενικής Γραμματείας Πολιτισμού και τώρα Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού (ΥΠ.ΠΟ.Α.), αν και δεν έχει λήξει ο χρόνος υποχρεωτικής υπηρεσίας της μετά το τέλος της άδειας υπηρεσιακής εκπαίδευσης, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 58 του Υπαλληλικού Κώδικα, δεδομένου ότι δικαιούται πλήρους συντάξεως, ως πάσχουσα από νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου, με ποσοστό αναπηρίας 80% και δεκαπενταετή συντάξιμη υπηρεσία.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος, το ΣΤ΄ Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, γνωμοδότησε ως ακολούθως:

.....

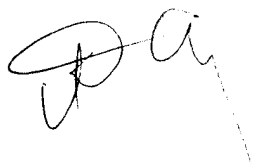
I. Ιστορικό του ερωτήματος:

Με το έγγραφο του ερωτήματος και τα συνοβληθέντα στοιχεία δίδεται το ακόλουθο ιστορικό:

Με την υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΙΟΙΚ/Α1/ΠΜΥ/65613/21-12-1993 απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού διορίστηκε η Σ.Δ. σε κενή οργανική θέση του κλάδου ΠΕ2 Αρχαιολόγων, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.1648/1986 «Προστασία πολεμιστών, αναπήρων και θυμάτων πολέμου και μειονεκτούντων προσώπων» (Φ.Ε.Κ. Α147). Σύμφωνα με την από 24-9-1992 γνωμάτευση της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής η Σ.Δ. έπασχε από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου, με ποσοστό αναπηρίας άνω του 67%.

Στην υπάλληλο χορηγήθηκε άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης συνολικής διάρκειας τεσσάρων (4) ετών, από 1-10-2002 έως 30-9-2003, από 15-11-2004 έως 14-11-2005, από 1-2-2006 έως 31-1-2007 και από 1-4-2007 έως 31-3-2008. Σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 58 του υπαλληλικού κώδικα, μετά το τέλος της άδειας εκπαίδευσης ο υπάλληλος υποχρεούται να υπηρετήσει στο Δημόσιο για χρονικό διάστημα ίσο με το τριπλάσιο του χρόνου της άδειας που έλαβε.

Η προαναφερόμενη, υπέβαλε, αρχές του 2012, αίτηση παραίτησεως από την υπηρεσία, την οποία, όμως, ανακάλεσε λόγω της υποχρέωσης της να υπηρετήσει για χρόνο ίσο με το τριπλάσιο της αδειάς που έλαβε.

Στη συνέχεια, η υπάλληλος επανήλθε και ζήτησε από την υπηρεσία να «επιδείξει την επιβαλλόμενη ευαισθησία και να της επιτρέψει να παραιτηθεί από την υπηρεσία» καθόσον η υγεία της έχει επιβαρυνθεί, υποβάλλεται σε αιμοκάθαρση τρεις φορές την εβδομάδα, το ποσοστό αναπηρίας της ανέρχεται σε 80% και ότι η βαρύτητα της παθήσεώς της δεν δικαιολογεί απλώς τη δυνατότητα να συνταξιοδοτηθεί, αλλά επιβάλλει την άμεση συνταξιοδότησή της, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ./τος 169/2007 και του Ν.3865/2010. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι στην περίπτωση της δεν εφαρμόζεται η δέσμευση της πργ. 7 του άρθρου 58 του υπαλληλικού κώδικα, ενόψει και της ρυθμίσεως της παραγράφου 6 του άρθρου 148 του ίδιου νόμου, η οποία ορίζει ότι παραμένουν σε ισχύ οι λοιπές διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που ρυθμίζουν την παραίτηση σε ειδικές περιπτώσεις όπως, προφανώς, είναι και η δική της περίπτωση.

Εν όψει του ανωτέρω αιτήματος, η Υπηρεσία υπέβαλε το ερευνώμενο ερώτημα.

II. Κρίσιμες διατάξεις – Ερμηνεία αυτών.

A. Στα άρθρα 58 και 148 του Κώδικα Διοικητικών Υπαλλήλων και Ν.Π.Δ.Δ. (Υπαλληλικός Κώδικας), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν.3528/2007 (Φ.Ε.Κ. Α26), ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 58.

Άδειες υπηρεσιακής εκπαίδευσης.

«1. Για τη συμμετοχή του υπαλλήλου σε προγράμματα μετεκπαίδευσης και προγράμματα ή κύκλους μεταπτυχιακής εκπαίδευσης, ο υπάλληλος δικαιούται να ζητήσει άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης. Άδεια δεν χορηγείται αν ο χρόνος υπηρεσίας του υπαλλήλου που απομένει μετά το πέρας της άδειας είναι μικρότερος του τετραπλάσιου της χρονικής διάρκειας της άδειας. Επίσης η ανωτέρω άδεια δεν χορηγείται αν ο υπάλληλος δεν έχει συμπληρώσει τη δοκιμαστική υπηρεσία.
2....3...4...5. Ο υπάλληλος, στον οποίο χορηγείται άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης λαμβάνει τις αποδοχές του. Στους υπαλλήλους που χορηγείται άδεια για μετεκπαίδευση ή μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο εσωτερικό παρέχονται αποδοχές αυξημένες κατά 20%....6....7. Μετά το τέλος της άδειας εκπαίδευσης ο υπάλληλος υποχρεούται να υπηρετήσει στο Δημόσιο ή σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου για χρονικό διάστημα

ίσο με το τριπλάσιο του χρόνου της άδειας. Σε περίπτωση αθέτησης της υποχρέωσης του αυτής ο υπάλληλος υποχρεούται να επιστρέφει τις αποδοχές που έλαβε κατά το χρόνο της άδειας, ο οποίος δεν υπολογίζεται στην περίπτωση αυτή ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας. 8. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζονται οι υποχρεώσεις των υπαλλήλων κατά τη διάρκεια της άδειας του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.....».

Άρθρο 148.

Παραίτηση.

«1. Η παραίτηση αποτελεί δικαίωμα του υπαλλήλου και υποβάλλεται εγγράφως. Αίρεση, όρος ή προθεσμία στην αίτηση παραίτησης θεωρούνται ότι δεν έχουν γραφεί. 2...3. Ο υπάλληλος που έχει τις υποχρεώσεις του άρθρου 58, δεν έχει δικαίωμα να παραιτηθεί πριν λήξει ο χρόνος που ορίζεται στη διάταξη αυτή. 4...5 Η αίτηση παραίτησης γίνεται αποδεκτή με πράξη που εκδίδεται από το αρμόδιο όργανο και δημοσιεύεται σε περίληψη στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.....6. Διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, που ρυθμίζουν την παραίτηση του υπαλλήλου σε ειδικές περιπτώσεις, διατηρούνται σε ισχύ».

Β. Από την ερμηνεία των προαναφερθεισών διατάξεων συνάγονται τα ακόλουθα:

1. Το άρθρο 58 του Υ.Κ. ρυθμίζει την χορήγηση «ειδικών» αδειών απουσίας για λόγους υπηρεσιακής εκπαίδευσεως. Οι υπάλληλοι του δημοσίου δικαιούνται να λάβουν άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσεως προκειμένου να συμμετάσχουν σε προγράμματα μετεκπαίδευσεως ή προγράμματα μεταπτυχιακής εκπαίδευσεως. Η άδεια χορηγείται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Για το χρονικό αυτό διάστημα ο υπάλληλος απομακρύνεται από την υπηρεσία του και αφοσιώνεται στην εκπαίδευσή του, επιστρέφει δε στην υπηρεσία μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του. Κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής άδειας, όταν αυτή έχει δοθεί για το εσωτερικό, ο υπάλληλος δικαιούται αποδοχές αυξημένες κατά 20%. Περαιτέρω, ο υπάλληλος που έχει απολαύσει του εν λόγω ευεργετήματος έχει υποχρέωση παραμονής στην Υπηρεσία. Η υποχρέωση παραμονής, δηλαδή παροχής υπηρεσίας

είναι πλήρης, διότι η τυχόν μη εκπλήρωσή της, δηλαδή λόγω παραιτήσεως του υπαλλήλου, συνεπάγεται κυρώσεις σε βάρος του ήτοι:

α. Υποχρέωση επιστροφής των αποδοχών του

β. Ο χρόνος της άδειας «δεν υπολογίζεται» ως χρόνος «πραγματικής» υπηρεσίας.

2. Το άρθρο 148 του Υ.Κ. ρυθμίζει τα της παραιτήσεως των δημοσίων υπαλλήλων, ένα εκ των προβλεπομένων, στο άρθρο 147 αυτού, λόγων λύσεως της δημοσιοϋπαλληλικής σχέσεως, η οποία συνδέει τον υπάλληλο με το Κράτος. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου αυτού (148), η παραίτηση του μόνιμου υπαλλήλου από τη θέση την οποία ήδη κατέχει, αποτελεί δικαίωμα αυτού, διότι η υπαλληλική σχέση είναι εθελούσια και δεν επιβάλλεται υποχρεωτικά. Η λύση της δημοσιοϋπαλληλικής σχέσεως επέρχεται με την αποδοχή της παραιτήσεως.

Ο δημόσιος υπάλληλος, όμως, που έλαβε εκπαιδευτική άδεια, δεν έχει δικαίωμα να παραιτηθεί πριν εκπνεύσει ο προβλεπόμενος κατά το νόμο χρόνος υπηρεσίας μετά την άδεια (άρθρο 58 πργ. 7 του Υ.Κ.). Από τη διατύπωση της πργ. 7 του εν λόγω άρθρου, προκύπτει ότι υπάρχει μια προειδοποίηση της Υπηρεσίας προς τον δημόσιο υπάλληλο πως αυτός, μετά τη λήξη της εκπαιδευτικής άδειάς του, υποχρεούται να παραμείνει στην Υπηρεσία για χρονικό διάστημα ίσο προς το τριπλάσιο του χρόνου της άδειας αυτής. Στην αντίθετη περίπτωση, ο υπάλληλος υποχρεούται να επιστρέψει τις αποδοχές που έλαβε κατά τη διάρκεια της άδειας αυτής και ο χρόνος της άδειας δεν υπολογίζεται ως χρόνος «πραγματικής υπηρεσίας». (Βλ. μελέτη Ι.Πανατζάτου, Προέδρου Εφετών Δ.Δ. δημοσιευμένη στο Δ.ΦΟΡ.Ν 2010, 773, Πρβλ. Γνμδ Ν.Σ.Κ. 208/2006).

Περαιτέρω, η διάταξη της πργ. 6 του εν λόγω άρθρου, ορίζει ότι ισχύουν οι διατάξεις που ρυθμίζουν την παραίτηση του υπαλλήλου σε ειδικές περιπτώσεις π.χ. διατάξεις που προβλέπουν την αυτοδίκαιη παραίτηση των υποψηφίων βουλευτών ή υποψηφίων αιρετών οργάνων των Ο.Τ.Α., όσων καταλαμβάνουν δεύτερη θέση κ.λ.π. (βλ. ερμηνεία Υ.Κ. στο άρθρο 148). Η διάταξη όμως αυτή, δεν προβλέπει ότι διατηρούνται σε ισχύ και εφαρμόζονται διατάξεις άλλες, από αυτές που ρυθμίζουν την λύση υπαλληλικής σχέσεως, δια παραιτήσεως, όπως, δηλαδή, διατάξεις που αφορούν τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος υπαλλήλου. Άλλωστε, οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας είναι διατάξεις ανεξάρτητες και αυτοτελείς

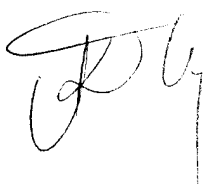
και εφαρμόζονται από την συνταξιοδοτική αρχή, αφού λήξει η δημοσιοϋπαλληλική σχέση, που συνδέει τον υπάλληλο με το Κράτος.

III. Υπαγωγή του πραγματικού στις άνω διατάξεις – Συμπέρασμα.

Κατά συνέπεια προς τα προαναφερόμενα διατυπώθηκαν ενώπιον του Τμήματος δύο γνώμες. Κατά τη μια γνώμη που απαρτίσθηκε από τον Προεδρεύοντα Ιωάννη Διονυσόπουλο, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους και τους Νομικούς Συμβούλους Κωνσταντίνο Γεωργάκη, Ανδρέα Ανδρουλιδάκη, Βασιλική Τύρου και Αγγελική Καστανά (ψηφοί 5), εφόσον η υπάλληλος επιθυμεί τη λύση της υπαλληλικής σχέσεως και υποβάλλει παραίτηση, πριν λήξει ο χρόνος της υποχρεωτικής της εργασίας μετά το τέλος της υπηρεσιακής εκπαίδευσης, η Υπηρεσία θα πρέπει να αποδεχθεί την παραίτησή της, καθόσον η υπάλληλος δεν υπόκειται σε αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία που απαγορεύεται από το Σύνταγμα με το άρθρο 22 πργ.4 ή με την 105 Διεθνή Σύμβαση της Γενεύης, που κυρώθηκε με το ν.δ.4221/1961 **(πρβλ. Α.Π. 676/1987)**. Στην περίπτωση, όμως, αυτή, η υπάλληλος θα υποστεί τις προβλεπόμενες από την πργ. 7 του άρθρου 58 του Υ.Κ. συνέπειες (υποχρέωση επιστροφής των αποδοχών που έλαβε ο υπάλληλος κατά το χρόνο της άδειάς του και μη υπολογισμός του χρόνου αυτού ως χρόνου πραγματικής υπηρεσίας), οι οποίες δεν προκύπτει ότι κάμπτονται σε ειδικές περιπτώσεις, όπως στη συγκεκριμένη, που η υπάλληλος αντιμετωπίζει σοβαρότατο πρόβλημα υγείας.

Άλλωστε, εάν ο νομοθέτης ήθελε να αποκλείσει την επέλευση των συνεπειών στην περίπτωση παραίτησεως του υπαλλήλου για λόγους υγείας, θα το προέβλεπε ρητώς, όπως το έπραξε με την παραγ. 3 του άρθρου μόνου της υπ' αριθμ. ΔΙΔΑΔ/Φ53/1379/ΟΙΚ.4727/19-2-2008 αποφάσεως του Υπουργού Εσωτερικών «Καθορισμός υποχρεώσεων των υπαλλήλων που τελούν σε άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης», (Φ.Ε.Κ. Β' 315/27-2-2008) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 58 παρ. 8 του Υ.Κ.. Ειδικότερα, στην ανωτέρω διάταξη ορίζεται: «3.

Εάν, με υπαιτιότητα του υπαλλήλου, διακομεί η φοίτηση ή παρέλθει άπρακτη η εξάμηνη προθεσμία κατάθεσης του τίτλου όπως προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, ο υπάλληλος υποχρεούται να επιστρέψει στην υπηρεσία του την προσαύξηση των αποδοχών που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της άδειας, με τους νόμιμους τόκους. Η επιστροφή αυτή ενεργείται με πράξη του αρμόδιου για την

εκκαθάριση και πληρωμή των δαπανών οργάνου, το οποίο οφείλει να ενημερώσει ο προϊστάμενος της υπηρεσίας προσωπικού ή της υπηρεσίας που υπηρετεί ο υπάλληλος. Σε περίπτωση άρνησης επιστροφής των ανωτέρω αποδοχών, η είσπραξη γίνεται με τη διαδικασία είσπραξης δημοσίων εσόδων. Εάν η διακοπή ή μη κατάθεση του τίτλου σπουδών στην υπηρεσία δεν οφείλεται σε υλατιότητα του υπαλλήλου, όπως ιδίως λόγω ασθένειας, ο υπάλληλος απαλλάσσεται από την κατά τα ανωτέρω υποχρέωση επιστροφής αποδοχών.».

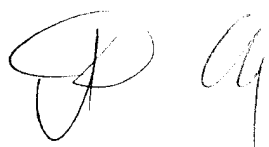
Επίσης, και πάλι για την ειδική περίπτωση των στρατιωτικών, που σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 64 του Ν.Δ.1400/1973 «Περί Καταστάσεων των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων» (Φ.Ε.Κ. Α' 114), έχουν υποχρέωση παραμονής στο στράτευμα για ορισμένο διάστημα, άλλως υπόκεινται στις προβλεπόμενες από τη διάταξη της παρ.16 του ίδιου άρθρου κυρώσεις, ο νομοθέτης προέβλεψε, στην παρ.17, ότι οι κυρώσεις αυτές δεν επιβάλλονται στους αξιωματικούς που εξέρχονται από το στράτευμα για λόγους υγείας.

Εν προκειμένω, όμως, δεν υπάρχει ανάγκη τέτοιας προβλέψεως, καθόσον υπάρχει διέξοδος στον Υ.Κ.. Ειδικότερα, προβλέπεται η δυνατότητα διακοπής της δημοσιοϋπαλληλικής σχέσεως για λόγους υγείας, σύμφωνα με τη διαγραφόμενη από τον ΥΚ διαδικασία (άρθ. 153, απόλυση για σωματική ανικανότητα), ήτοι μετά τη γνωμάτευση της αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής ότι η νόσος από την οποία πάσχει ο υπάλληλος δεν είναι ιάσιμη κινείται η διαδικασία απολύσεως του υπαλλήλου **(πρβλ. ΟΛ. ΕΣ 1586/2011, ΣΤΕ 2052/2010, 3276/2009)**.

Περαιτέρω, αρμόδια για την εφαρμογή των επικαλούμενων συνταξιοδοτικών διατάξεων είναι η συνταξιοδοτούσα αρχή και όχι η ερωτώσα Υπηρεσία, η οποία παρακολουθεί τη δημοσιοϋπαλληλική σχέση της υπαλλήλου, που αρχίζει με το διορισμό αυτής και λήγει με την αποδοχή της παραίτησεως.

Κατά την άλλη γνώμη, που απαρτίσθηκε από τους Νομικούς Συμβούλους Νικόλαο Μουδάτσο, Παρασκευά Βαρελά, Σπυρίδωνα Παπαγιαννόπουλο, Κουήν – Τακουή Χουρμουζιάν και Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 58 του Υ.Κ., οι προβλεπόμενες από τη διάταξη αυτή κυρώσεις (υποχρέωση επιστροφής των αποδοχών που έλαβε ο υπάλληλος κατά τον χρόνο της άδειάς του και μη υπολογισμός του χρόνου αυτού ως χρόνου πραγματικής

υπηρεσίας) επέρχονται σε περίπτωση «αθετήσεως της υποχρεώσεως» παραμονής, δηλ. παροχής υπηρεσίας στο Δημόσιο μετά το τέλος του χρόνου της άδειας για χρονικό διάστημα ίσο με το τριπλάσιο του χρόνου αυτού. Αθέτηση της παραπάνω υποχρεώσεως, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, είναι η κατ' επιλογή και με υπαιτιότητα του υπαλλήλου παράβαση της υποχρεώσεως παραμονής στην υπηρεσία μετά τη λήξη της εκπαιδευτικής του άδειας για το προαναφερθέν χρονικό διάστημα, τέτοια δε αθέτηση δεν υφίσταται όταν ο υπάλληλος, πριν από τη συμπλήρωση του παραπάνω χρονικού διαστήματος, παραιτείται για λόγους υγείας, οι οποίοι τον καθιστούν ανίκανο να συνεχίσει να εργάζεται, αφού στην περίπτωση αυτή η παραίτηση υποβάλλεται για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή του, οι οποίοι υπερβαίνουν τη δυνατότητα επιλογής της παραμονής ή μη στην υπηρεσία για χρονικό διάστημα ίσο με το τριπλάσιο του χρόνου της άδειας. Επιχείρημα υπέρ της απόψεως αυτής προκύπτει και από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου μόνου της υπ' αριθ. ΔΙΔΑΔ/Φ. 53/1379/οικ. 4727/19-2-2008 αποφάσεως του Υπουργού Εσωτερικών «Καθορισμός υποχρεώσεων των υπαλλήλων που τελούν σε άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης»(Β'315), που εκδόθηκε με την εξουσιοδότηση του άρθρου 58 παρ. 8 του ΥΚ, στις οποίες ορίζεται ότι: «Εάν, με υπαιτιότητα του υπαλλήλου, διακοπεί η φοίτηση ή παρέλθει άπρακτη η εξάμηνη προθεσμία κατάθεσης του τίτλου όπως προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, ο υπάλληλος υποχρεούται να επιστρέψει στην υπηρεσία του την προσαύξηση των αποδοχών που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της άδειας, με τους νόμιμους τόκους... Εάν, η διακοπή ή μη κατάθεση του τίτλου σπουδών στην υπηρεσία δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του υπαλλήλου, όπως ιδίως λόγω ασθένειας, ο υπάλληλος απαλλάσσεται από την κατά τα ανωτέρω υποχρέωση επιστροφής αποδοχών» (βλ. και ανάλογη ρύθμιση για τους εκπαιδευτικούς στην παρ. 1ε του άρθρου 9 του ν.2986/2002, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 4 του ν. 3687/2008, σύμφωνα με την οποία: «Στις περιπτώσεις υπαίτιας διακοπής της εκπαιδευτικής άδειας ή αθέτησης της υποχρέωσης της προηγούμενης περίπτωσης δ' επιστρέφονται οι καταβληθείσες πρόσθετες αποζημιώσεις, καθώς και οι καταβληθείσες αποδοχές ολικά ή μερικά,»). Εν προκειμένω, η ενδιαφερόμενη υπάλληλος αναφέρει ότι αδυνατεί να συνεχίσει να εργάζεται, συνεπεία της επιδεινώσεως της παθήσεώς της, για την οποία έχει καθορισθεί με την υπ' αρ. 521/16-3-2011 γνωμάτευση της

Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής, μετά τη λήξη της άδειας υπηρεσιακής εκπαίδευσης, ποσοστό αναπηρίας 80%. Εφόσον υποβληθεί παραίτηση με επίκληση του λόγου αυτού, η υπηρεσία πρέπει να εξετάσει τη βασιμότητά του, λαμβάνοντας υπόψη και τις συνταγματικές διατάξεις περί προστασίας των ατόμων με αναπηρίες (άρθρο 21 παρ. 3 και 6 του Συντάγματος). Αν από τον παραπάνω έλεγχο διαπιστωθεί ότι η υπάλληλος είναι πράγματι ανίκανη να συνεχίσει να εργάζεται, τότε δεν συντρέχει περίπτωση αθετήσεως, εκ μέρους αυτής, της υποχρέωσης παραμονής της στην υπηρεσία, ούτε επιβολής των κυρώσεων του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 58 παρ. 7 του Υ.Κ. Τα ανωτέρω ισχύουν ανεξάρτητα από τη δυνατότητα απολύσεως της υπαλλήλου για σωματική ανικανότητα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 153 του Υ.Κ..

IV. Εν όψει των ανωτέρω και ειδικότερα εν όψει της ισοψηφίας που σχηματίσθηκε κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος το ερώτημα παραπέμπεται στην Ολομέλεια του Ν.Σ.Κ..

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα,/3/2014

Ο Προεδρεύων

Ιωάννης Διονυσόπουλος
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Η εισηγήτρια

Αγγελική Χ. Καστανά
Νομική Σύμβουλος του Κράτους